

Jensen skulle have taget spørgsmålet op og dermed være synlig og hørbar, og hvad ved jeg, i tiden op til 1993, altså mens man sad med regeringsmagten.

Og så til hr. Kent Kirk: Det må være udtryk for et meget stille diplomati, når man her – 4 år efter at man har været på besøg i Iran – er i stand til at bekræfte, at man uofficielt nævnte Salman Rushdies navn under handelsfremstødet i Teheran, hvor hr. Kent Kirk var sammen med 35 erhvervsfolk for at fremme danske handelsinteresser i Iran. Det må være udtryk for et meget stille diplomati.

Vi ved, at der blev stillet spørgsmål her i Folketingssalen om hr. Kent Kirks indsats i Teheran, herunder om hr. Kent Kirk benyttede lejligheden til også at omtale Salman Rushdie-sagen. Hr. Kent Kirk blev i november 1992 spurgt gang efter gang her i Folketinget: Blev Salman Rushdie omtalt? Fordømte man fatwaen over Salman Rushdie? Og hver gang svarede hr. Kent Kirk udenom på det spørgsmål og sagde, at man havde sagt noget generelt om, hvordan Danmark så på menneskerettighederne. Det havde dog været bare en lille brist i det stille diplomati, hvis man dengang havde sagt, at man uofficielt havde nævnt Salman Rushdie. Jeg synes ikke, det er nogen særlig troværdig oplysning, hr. Kent Kirk har kunnet give om indsatsen for en fordømmelse af fatwaen under besøget i Teheran. Det er 4 år for sent, hr. Kent Kirk.

Gert Petersen (SF):

Jeg er glad for, at jeg på forespørgernes vegne kan sige tak for en god debat.

Jeg noterer mig, at det er første gang, vi i dette Folketing har haft en samlet debat om Danmarks politik over for Iran. Det er ikke sket tidligere, men der er ikke noget, der er så skidt, at det ikke er godt for noget. De særlige omstændigheder, den kluntede behandling af Salman Rushdies besøg, som vi senere skal debattere, har jo givet anledning til, at vi har fået en generel debat om Iran, udviklingen i Iran, Danmarks forhold til Iran, og hvad vi skal gøre ved det. Det tror jeg er noget, der har været meget brug for, og jeg er meget glad for, at det nu er sket.

Jeg har kun ganske få bemærkninger til selve debatten, men jeg vil godt føje en kommentar til et indlæg, som jeg ellers var 100 procent enig i, nemlig hr. Per Stig Møllers, som jeg synes var en udmærket analyse. Bare én ting: Hr. Per Stig Møller gjorde meget ud af, at det var islamisk fundamentalisme, der agerede sådan og sådan

og stod bag fatwaen og disse terrorismord osv., og det står også helt fast.

Men jeg tror, det er vigtigt at understrege, at præstestyret ikke er ensbetydende med islam. Vi skal ikke på grund af præstestyret eller mullahstyret i Iran drage den konklusion, at sådan er islam – en af de store religioner i verden. Det ville helt svare til, at man drog den konklusion, at den såkaldte hellige inkquisition, der hærgede og brændte i titusindvis af kættere og såkaldte hekse osv., var det legitime udtryk for kristendommen.

Det tror jeg de fleste vil benægte i dag, og jeg ved, at mange muslimer, også iranske muslimer – jeg har citeret en af dem her – på det bestemteste vil benægte, at den særlige form for fundamentalistisk islam, som vi oplever med mullaherne og ayatollaherne, skulle være en legitim islamisk tro.

Jeg er ikke teolog, jeg skal ikke gøre mig så klog på det. Jeg vil bare konstatere, at der altså er millioner og atter millioner, hundreder millioner af muslimer, som ikke vil følge ayatollaherne og mullaherne, men tværtimod vender sig imod dem med samme styrke, som vi andre gør.

Det fører mig over til det næste og det sidste punkt, jeg skal beskæftige mig med her. Det er den dagsorden, vi skal vedtage, og som SF naturligvis stemmer for.

Jeg kunne godt have ønsket visse formuleringer lidt stærkere, men mener alligevel, at dagsordenen i det store og hele er udtryk for for det første en samlet formulering af dansk Iranpolitik – det har der ikke været fra Folketingets side tidligere; men her er det altså Folketinget, som fastslår, hvad der er Danmarks Iranpolitik – og for det andet en formulering, der markerer vores modstand mod præstestyret, vores vilje til at arbejde for demokrati og menneskerettigheder i Iran og sammen med dem, der går ind for demokrati og menneskerettigheder i Iran, markere denne vilje.

Det er overordentlig positivt, og jeg forudser, at der dermed ligesom er taget nogle nye skridt i dansk politik over for dette egentlig mærkværdige, terroristiske regime, helt utroligt terroristiske regime, som hersker i Teheran for tiden, og som vi må håbe at vi snart slipper af med for vores skyld, men endnu mere for iranernes egen skyld.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg føler det vigtigt at komme med nogle få principielle betragtninger i forlængelse af noget af det, hr. Gert Petersen netop sagde.